

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa Ł. skierowała do Sądu akt oskarżenia przeciwko J. M. zarzucając mu popełnienie tego, że w dniu 29 maja 2015 r. w Ł., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 137,72 gramów, tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz to, że w dniu 29 maja 2015 r. w Ł., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 0,8 grama, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wyrokiem z dnia 9 lutego 2016 roku w sprawie IV K 831/15 Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w IV Wydziale Karnym dokonał następujących rozstrzygnięć:

1. uznał oskarżonego za winnego pierwszego z zarzucanych czynów i na podstawie art. art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 4§1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 złotych każda,
2. uznał oskarżonego za winnego drugiego z zarzucanych czynów i na podstawie art. art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 4§1 k.k. wymierzył mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,
3. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w związku z art. 4§1 k.k. w miejsce kar orzeczonych za zbiegające się przestępstwa orzekł karę łączną w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
4. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci: torebki foliowej z zawartością suszu roślinnego koloru zielonego, suszu roślinnego koloru zielonego i szklanej lufki,
5. na podstawie art. 230§2 k.p.k. orzekł o zwrocie oskarżonemu dowodów rzeczowych w postaci wagi jubilerskiej i telefonu komórkowego N. o nr (...),
6. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. S. kwotę 619,92 złotych tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu,
7. Zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w całości.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego złożył obrońca oskarżonego.

I. Na podstawie art. 425§1 i 2 w zw. z art. 444 k.p.k., zaskarżył wyrok w całości w odniesieniu do punktu 1a oraz, co do kary w zakresie punktów 1b i 2 i tak:

II. Na podstawie art. 427§2 k.p.k. i art. 438 pkt. 2, 3 i 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, tj. art. 4 k.p.k. art. 5§2 k.p.k., art. 7 k.p.k., a polegała na dowolnej ocenie wyjaśnień oskarżonego J. M. złożonych na etapie postępowania sądowego, uznaniu ich za wewnętrznie sprzeczne i niespójne i w konsekwencji odmówieniu wiary tym wyjaśnieniom w sytuacji, gdy oskarżony bezpośrednio przed Sądem logicznie wyjaśnił przyczynę zmiany przedstawionej wersji wydarzeń z dnia 29 maja 2015 roku, kategorycznie zaprzeczając, że uczestniczył on w obrocie znaczną ilością środków odurzających.
2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, a polegał na uznaniu, iż oskarżonemu można przypisać winę za zarzucane mu przestępstwo opisane w punkcie I aktu oskarżenia, w sytuacji, gdy prawidłowo oceniony materiał dowodowy zebrany w sprawie rodzi w tej mierze wątpliwości.

3. Rażąco niewspółmierność kary tak łącznej, jak i kar jednostkowych, w szczególności kary w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z punktu I aktu oskarżenia, przekraczających swoją dolegliwością stopień winy i społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, wynikającą z nie uwzględnienia w dostatecznym stopniu okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, jakimi są częściowe przyznanie się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw i wyrażona skrucha oraz nadmiernego wyeksponowania okoliczności obciążających.

I. Na podstawie art. 427§1 k.p.k. oraz art. 437§1 i 2 k.p.k. skarżący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez uchylenie wyroku w zakresie kary łącznej (pkt 2), przyjęcie, że czyn oskarżonego opisany w punkcie 1 a) wyroku stanowił przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wymierzenie za czyny opisane w punktach 1 a i b) wyroku kar pozbawienia wolności w dolnych granicach zagrożenia oraz wymierzenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, względnie o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez uchylenie wyroku w zakresie kary łącznej (pkt 2), zmianę (obniżenie) kar jednostkowych i wymierzenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie w całości i stanowi wyłącznie polemikę ze słusznymi ustaleniami i rozstrzygnięciami Sądu meriti.

Sąd odwoławczy nie stwierdził, aby ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji była dotknięta zarówno błędami w ustaleniach faktycznych przyjętymi za podstawę orzeczenia, błędami procesowymi polegającymi na naruszeniu zasady swobodnej oceny dowodów i rozstrzygnięciu wątpliwości na niekorzyść oskarżonego. Sąd Okręgowy nie podzielił też zarzutów skarżącego w zakresie tego, aby wymierzone oskarżonemu kary częstkowe oraz kara łączną były rażąco niewspółmierne.

W przekonaniu Sądu odwoławczego stanowisko wyrażone przez sąd I instancji w pisemnych motywach rozstrzygnięcia jest słuszne i poddane właściwej analizie. Sąd meriti przeprowadził wyczerpująco postępowanie dowodowe, a w jego wyniku prawidłowo uznał, iż na bazie zebranych dowodów wina i sprawstwo obydwu czynów inkryminowanych oskarżonemu, w kształcie przyjętym w akcie oskarżenia, nie budzą wątpliwości. Prawidłowo też ustalił i ocenił okoliczności dotyczącego wymiaru kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jak i kary łącznej.

Nie ma racji obrońca twierdząc, że Sąd Rejonowy popełnił błąd uznając wyjaśnienia złożone przez oskarżonego na rozprawie za niewiarygodne w zakresie sposobu wejścia przez niego w posiadanie ziela konopii ujawnionego przy nim w dniu 29 maja 2015 roku. Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie omawianą część wyjaśnień oskarżonego. Drobiazgowo zestawiał te wyjaśnienia z zebrany materiał dowodowy, w szczególności poprzednimi wersjami przedstawianymi przez oskarżonego. Analizy te są oparte na zasadach prawidłowego rozumowania, a wywiedzione przez Sąd meriti wnioski są trafne. Nie sposób nie zgodzić się z Sądem Rejonowym, co do tego, że to relacje oskarżonego z postępowania przygotowawczego są spontaniczne i spójne oraz, że cechuje je konsekwencja. Przeciwnie oskarżony, składając pierwszą relację, nie miał możliwości przeprowadzenia rozważań na temat znamion czynu, którego się dopuścił i konstruowania innej wersji, niezgodnej ze stanem rzeczywistym. Oskarżony nie jest z wykształcenia prawnikiem, a choć był on wcześniej karany, to nie w związku z obrotem środkami odurzającymi. Podkreślenia wypada, że przy przyjęciu, że pierwsza i kolejne relacje z postępowania przygotowawczego były przez oskarżonego podawane nieprawdziwe, to taki stan rzeczy jawi się jako nielogiczny. Po cóż bowiem oskarżony miałby podawać inny od rzeczywistego przebieg zdarzenia, nie mając wiedzy co do tego, który jest dla niego bardziej lub mniej korzystny, a w konsekwencji narażać się na niebezpieczeństwo skazania za inne od rzeczywistego, a mogące wiązać się z surowszą odpowiedzialnością karną, przestępstwo. Sąd Rejonowy zauważył tę nielogiczność w wyjaśnieniach oskarżonego i stosownie ją omówił. W konsekwencji zasadnie uznał wersję przedstawioną przez oskarżonego na rozprawie za niewiarygodną.

W ocenie Sądu Okręgowego omówione wyżej zagadnienia świadczą o nietrafności zarzutów obrońcy nie tylko w zakresie obrazy prawa procesowego polegającego na błędnej ocenie dowodów, ale także o niezasadności zarzutów apelacyjnych w zakresie błędu w ustaleniach faktycznych co do sprawstwa i winy pierwszego z przypisanych oskarżonemu czynów. Jak zostało to przytoczone wyżej Sąd Rejonowy nie tylko poprawnie procedował nad oceną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, ale także właściwie odtworzył na jego podstawie rzeczywisty stan faktyczny.

Sąd Okręgowy nie zgodził się też z oceną skarżącego, iż orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe, jak i kara łączna pozbawienia wolności, są zbyt dolegliwe oraz, że okoliczność ta ma swoje źródło w nieprawidłowej ocenie Sądu Rejonowego okoliczności mających wpływ na wysokość kar jednostkowych. Wbrew stanowisku skarżącego Sąd I instancji w pisemnych motywach wyroku w sposób zupełny opisał katalog okoliczności, które uwzględnił na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonego. Wszystkie argumenty i konkluzje Sądu meriti zasługują na aprobatę. Rzeczywiście wielokrotna, uprzednia karalność oskarżonego, w tym za przestępstwo podobne, stanowią kluczowe okoliczności obciążające, co do obydwu przypisanych przestępstw, zaś duża ilość środków odurzających, których dotyczył obrót oraz motywacja oskarżonego nakierowana na osiągnięcie korzyści majątkowej, które Sąd Rejonowy podniósł w odniesieniu do pierwszego z przypisanych przestępstw, świadczą o dużej demoralizacji oskarżonego oraz uzasadniają przyjętą wysokość orzeczonych względem niego kar jednostkowych. Do argumentacji Sądu Rejonowego dodać można, po stronie okoliczności obciążających, krótki okres, który upłynął od ostatniego skazania do chwili dopuszczenia się przypisanych przestępstw. Uwzględniając powyższe, jak i to, iż Sąd meriti prawidłowo ustalił i uwzględnił jako okoliczności łagodzące, początkowe przyznanie się oskarżonego do pierwszego z zarzucanych czynów oraz pełne przyznanie się do czynu drugiego, Sąd Okręgowy stwierdził, że zarówno orzeczone przez Sąd I instancji kary częściowe, jak i kara łączna są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości i zawinienia oraz, że w żadnej mierze nie są rażąco niesprawiedliwe.

Ze wszystkich powyższych względów, jak również uznając, iż pozostałe ustalenia faktyczne i oceny Sądu Rejonowego w zakresie sprawstwa, winy i kary są trafne, Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do wzruszenia wyroku sądu meriti w zaskarżonej części i dlatego utrzymał orzeczenie w mocy.

Z uwagi na to, że oskarżony korzystał z pomocy obrońcy z urzędu, Sąd Okręgowy rozstrzygnął o przyznaniu adw. K. S. wynagrodzenia za udzielenie pomocy prawnej obydwu oskarżonym w toku postępowania odwoławczego, które nie zostało w żadnej części pokryte.

Sąd Okręgowy zwolnił też oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu II – instancyjnym uznając, iż ze względu na jego sytuację materialną byłoby to dla niego zbyt dolegliwe.